

ויסלבה שימבורסקה

מזמור

הו, מה פרוץ גבול מדינות האדם!
 מה רבו העננים השטים מעליהן בלי להעניש,
 כמה חולות מדבר נודדים מארץ לארץ,
 כמה חלוקי אבן הרים מדרדרים אל חבלי ארץ לא להם
 בנתור מתגרה!

האם חוכה עלי לפרט כאן כיצד עפה כל צפור וצפור,
 או איך בדיוק היא נוחתת לרגע על מחסום גבול נטוש?
 יהא זה אפלו אנקור – וכבר זנבו מעבר לגבול,
 הגם שמקורו הזעיר עודנו כאן, ובנוסף לכך – כמה הוא מתרוצץ!

מהרמשים שלא יספרו מרב אסתפק בנמלה,
 זו שבין נעל שמאל ונעל ימין של שומר הגבול
 לא חשה צורך להשיב על השאלה: מנין ולאן?

אח, לראות ערבוביה זו בלה לפרטיה, במבט אחד,
 על פני היבשות כלן.
 כלום לא שיח הליגוסטרום מכריח מהגדה שמנגד,
 דרך הנהר, את העלה המאה אלה?
 ומי אם לא התמנון, ארך הזרועות ברב הצפתו,
 מחלל את התחום המקדש של המים הטריטוריאליים?

האם אפשר בכלל לדבר על סדר כלשהו,
 אם אפלו את הכוכבים לא נתן לפרש
 באפן שיהיה ידוע איזה מהם מאיר למי?

ועוד ההתפשטות הזאת, הראויה לגנאי, של הערפיל!

וְהִתְמַרְוֹת אֶאְבֹּק עַל פְּנֵי הָעֲרֻכָּה כְּלָה,
כִּמּוֹ לֹא נִחְצְתָה כָּלֵל לְשֹׁתִים!
וְהַקּוֹלוֹת שְׁנוּשָׂאִים גְּלִי הָאֶתֶר הַנְּכֹנְנִים לְעֹזֹר:
צַפְצוּפֵי הַקְּרִיאוֹת, הַבְּעֻבּוּעִים רַבֵּי הָעֲרָה!

הָאֲנוּשִׁי, הוּא לְבָדוּ, יָכֹל לִהְיוֹת זֶר בְּאֶמֶת.
הַשְּׂאֵר הֵנוּ יְעָרוֹת מְעַרְבִים, חֲתֻרְנוֹת שֶׁל חֲפְרָפוֹת וְהָרוּחַ.

מפולנית דוד וינפלד